

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 39. V KRANJU, 26. velikega srpana 1905. I. leto.

Čudne razmere pri c. kr. avstrijskih drž. železnicah.

Škofja Loka, koncem julija 1905.

Ravnateljstvo imenovanih železnic v Trstu je sprejelo lansko leto blizu 40 uradniških aspirantov, večinoma iz Trsta, in tudi nekaj Nemcev, katere sedaj pošiljajo prakticirati na progo Ljubljana-Trbiž. Tako se nahajata dva teh tržaških aspirantov Lahonov jeden tam gori v Lescah, kateri komaj za silo lomi slovenščino, drugi haje že oženjen pa v Ratečah-Beli peči, kateri je trd Lah in ne umeje niti besedice našega jezika.

Mogoče, da se je poslalo nekaj teh laških aspirantov tudi na druge postaje gorenjske proge in na glavno progo Pontabelj-St. Valentin; to nam ni znano. Po prestanih izpitih bodo ti aspiranti odpoklicani nazaj v Trst in po otvoritvi bohinske železnice premeščeni na razne stacije novo otvorene proge.

Pri vsem tem sumljivo je pa to, da laško časopisje v Trstu in Gorici molči in ne črhnje niti besedice o sprejetju toliko aspirantov, nam skrajno nasprotnih narodnosti! Umevamo zakaj! Sme lahko zadovoljno biti s činom tržaškega ravnateljstva c. kr. avstrijskih drž. železnic, da je ono postopalo tako skrajno strankarsko Lahom v prid. — To bi bil krik in vik v laških in nemških novinah, ko bi

se bilo sprejelo le polovico aspirantov Slovencev!

Tu se zopet enkrat zreali objektivnost in pravicoljubje avstrijske birokracije v povsem pravi luči! Mogoče, da je to zopet koncesija ali politični poklon naše matere Avstrije nasprotni sosedni zavezni že dokaj oholi Italiji?! Povsod imajo naši nasprotniki prednost, tudi tam, kjer bi se moralo na vsak način strogo in nepristransko postopati! Upravi c. kr. avstrijskih državnih železnic mora vendar znanc biti in ji je brezdvomno tudi znano, da se Slovenci privadimo z lahkoto ne samo enega, temveč tudi več jezikov, a vendar nas povsod zapostavljajo in prezirajo našim ljutim nasprotnikom na ljubo.

Nove železniške proge Beljak-Jesenice, Celovec-Jesenice in Jesenice-Trst tekle bodo po skozinskoz slovenskem ozemlju, in kaki bodo uradniki na postajah imenovanih prog? Na Koroškem Nemci in v Primorju Lahoni, pomešani z Nemci! Ubogi slovenski kmet v Primorju, katero že sedaj Lahi smatrajo za «Italienisches Gebiet», tebe ne čaka družega, kadar boš na katerikoli postaji bohinske proge v slovenskem jeziku zahteval vožni listek ali oddajal blago in pri tem se posluževal svojega dragega materinega jezika, da te bodo psovali ti tržaško-lahonski uradniki z «non capischi la lingua schiava, perche non parla

italiano, questa terra e terra italiana, capischi porco schiavo!» i. t. d. Je že naša nam Slovanom skrajno nasprotna vlada storila nedopustno napako, da je skoraj vsa dela na novih progah oddala naše dežele lačnim tujcem, kateri so pri delu imeli v službi mnogo častnikov naše nam sicer na videz zavezne, a vendar skozinskoz sovražne države, onstran črno-žoltilih kolov, iz takozvanega kraljestva polentarjev, kar se še utegne pozneje maščevati nad Avstrijo, in sedaj naj mirno gledamo in dopuščamo, da nam bo železniška uprava preplavila primorske in koroške proge z uradniškimi osebjem, katero one vedno skili tja čez adrijsko morje, pričakujoč odrešenja goriskega in tržaškega ozemlja po bratih iz kraljevine polentarjev, drugo pa sanjajoč o prodiranju pruskih pikelhaub od Belta do Trsta. Ta bi pa bila res lepa! Ravno tako delajo z nami, kakor da bi v istini ne imeli za nove proge sposobnih, nemščine in italijanščine zmožnih slovenskih uradnikov in slovenskih abiturijentov!

Dočim se premeščajo slovenski uradniki z gorenjske proge tja daleč na Zgornje Koroško in Štajersko in še dalje, se nam čestokrat vsiljuje na našo progo uradništvo, povsem nasprotno naši narodnosti! In koliko imamo abiturijentov, sposobnih za uradniška mesta na novih progah! Koliko abiturijentov-

komaj, komaj opazimo konture koroško-štajerskega obmejnega gorovja okoli bisera Korotanskega — lavantinske doline — na eni strani Sinjo planino (Sanalpe), na drugi Golovec (Koralpe) in južno od njega štajersko Pohorje. Pa pustimo rjavo Dravo in pestro njeno obrežje in se ozrimo na sever, kjer „molče nas zro orjaki v led zaviti“, tja, kjer nam zapirajo horizont gorostasne Ture! Ne bom našteval vseh posameznih vrhuncev, ki jih vidiš v tej mogočni verigi na meji koroško-solnograški, omenjam naj le Sonnblick, Hafnereck, Ankogel v vzhodni panogi in v led vkovana vrhova: Veliki Klek ter Veliki Venediger proti zahodu. Ob jasnem vremenu pa nas pozdravljata čez vrhove Nizkih in Radstattskih Tur iz ozadja stari, veličastni Dachstein iz bajnega Salckamerguta in zahodno od njega Veliki Pyrgas. — Izza Karnskih Alp ob meji koroško-italijansko strmijo v nebo čudoviti liki slavnihi tirolskih Dolomitov, katerih pa seveda zastonj iščeš, kadar je megleno ozračje. —

Dalje prih,

PODLISTEK.

Na Golico!

Potopisne črtice iz Karavank. Dalje.

Prelep pa je pogled na to lepo vrsto straž koroško-kranjskih — slikovitih Karavank s tistimi značilnimi obrisi in čudovitimi liki, ki so lastni le njim, in tirolskim Dolomitom. Predvsem se poklonimo njihovem gospodarju, našemu sosеду onstran sedla Kočne, mogočnemu Stolu, na katerem je, dejal bi, tekla zibel našega planinstva. Za njim doli proti jugovzhodu zreš v neredu postavljene kakor mogočne kulise vse one znane vrhove — Begunjsico, Zelenico, Košuto, Storžič, Grintavec, Kočno i. dr. Vsa ta sicer kakor v nepretrgani vrsti vidna armada je videti od tu presekana od neštetihi used in dolin. Vse te gore pa kažejo svoja razrita in strma pobočja proti koroški strani, in vse se nam očitujejo v dokaj izpremenjenih podobah, — še vse bolj divje in fantastične, nego smo jih navajani gledati z ravnine na kranjski strani.

Zahodno od nas onstran globoke zarese, — Jekljevega sedla, nas pozdravljajo naši bližnji sosedi: zeleni Klek (1754 metrov), položni Hruški vrh (1776 metrov) in karakteristična Baba (1894 metrov), izza katere se kaže divji Greben (1974 metrov) in krasna podoba skalovite Kepe (Jepe, 2144 metrov).

Zanimivejši in vabljivejši pa je za nas vendarle pogled na koroško stran, in baš ta razgled je, po katerem je zaslovela širom sveta Golica. Težko pa je pravzaprav dati eni ali drugi strani prednost. Na kranjski strani nam veže oko in srce krasota in veličastnost Triglavskega pogorja, ki se menda od nikoder tako lepo očituje kakor z Golice, Koroška nas pa osvaja in omamlja na drugi strani s svojimi bajnimi jezeri in s svojo divno Rožno dolino... V mogočnem pasu se vije pod nami rjava Drava, ki se družijo pod Beljakom s svojo sestro Zilo. Tudi njenemu teku kakor svetlo zeleni Savi sledimo tja doli po bujni Rožni dolini, v kateri vidimo raztresena lepa slovenska sela — daleč daleč proti vzhodu, dokler se nam ne izgubi pogled v nejasni, dimasti daljavi, v kateri

prosilcev naše narodnosti za mesta uradniških aspirantov pri ravnateljstvu v Beljaku v naprej zaznamovanih pričakuje dan zadnevom sprejema, a pričakuje ga zaman! Pisec tega pozna kar štiri abiturijente iz treh občin radovljiškega političnega okraja, kateri so že lansko leto vložili prošnje za sprejem. In ko take pridne abiturijente puste čakati z mirno vestjo, kateri nimajo sredstev za študije na univerzi in ne čutijo v sebi poklica za kakršenkoli drug stan, je sprejelo ravnateljstvo v Trstu takorekoč kar na mah 40 aspirantov, kateri niti ne umejo našega jezika, kvečjemu, da ga eni lomijo za silo. O tem naj blagohotno premišluje cenjeni pisec uvodnega članka «Slovenskega Naroda» z dne 18. m. m. «Premalo slovenske inteligence!» Smelo trdimo, da zadnjih 15 do 20 let pri državni železnici brez dobre izdatne protekcije ni bil sprejet niti eden slovenski abiturijent! Ravnateljstvo v Trstu se bo brzkone izgovarjalo, da ni bilo Slovencev-prosilcev in da se jih ni zglasilo zadostno število. Na to zopet lahek odgovor; zakaj pa ni beljaško ravnateljstvo sprejelo one slovenske prosilce, kateri so lansko leto in mogoče še preje vložili prošnje za sprejem in jih odstopilo tržaškemu ravnateljstvu? In zakaj se taka mesta ne razpišejo v slovenskem časopisju? Tako postopanje ne zasluži nikakega pardona! Slovenski državni poslanci, vsi na krov! Vaša sveta dolžnost je, da preprečite nadaljni sprejem aspirantov zgolj nemške in laške narodnosti, ker taki vendar niso uporabni in sposobni za čisto slovenske kraje, koder bodo tekle nove železnice.

Dopisi.

Mojstrana. V soboto je bila sodnijska obravnava v Kranjski gori glede „divje jage“. Kako „kunštni“ so naši Nemci, se razvidi iz tega, ker sta tožitelja L. in J. naenkrat dobila poziv kot obtoženca. Švabček Breitmunderl je namreč hotel zasukati vso stvar in uravnati tako, da bi on igral vlogo „nedolžnega jagnjeta“. Pri sodnji sta mu napadena slovenska fanta povedala v obraz vso resnico in Munderl je — molčal. Dreyfus je priznal vse svoje grehe in je tudi pri volji poravnati se. Ne tako pa, kakor smo že omenili Švabon Munderl. Zraven pa laže, da se kar kadi, ker on trdi, da ima šele malo časa „morilno cev“, dočim se lahko dokaže po pričah, da je že pred več leti nosil revolverček kakor svojega najpriljubljenejšega tovariša seboj. Čudno se nam le zdi, da se more sploh kaj verjeti takemu človeku, ki nima nobenega značaja. Usiliti nam hoče svojo nemško kulturo, zraven pa ne pomisli, da se ga izogne vsak pošten Slovenec in da se od tega germanskega izizvača kolikor mogoče bolj oddalji . . .

Jezički, klobasice v špajzih vise;
gostilničar nudi, prodaja jih vse . . .
oj pridi, prijatelj, saj . . .

Lakota — je še . . .

Mojstrana. Prav čudno gostilno-„gasthaus“ imamo tukaj. Gostje, ki pridejo mirno v gostilno in zahtevajo pijačo, se navadno ozmerjajo in sprejmejo s psovki. Pijača se mora večkrat dobiti iz gostilne Šmerc, ker gospa gostilničarka ni sposobna za „kšeft“. Na praznik Vel. Šmarna je razgrajala sicer ta vedno pobožna dvojica in vpila na vse grlo: „Saj pgbam, da je «stgraža»

auplažnive“. Za to pregreho in obrekovanje naložili bomo pokoro. Zakaj naša „Straža“ vé dobro, kje so pota proti takemu obrekovanju. Tukaj je res časih čudno . . .

Je še lakota . . .

Spored

slavnostnih prireditev povodom odkritja
Prešernovega spomenika
dne 10. sept. 1905 v Ljubljani.

Ob 10. uri dopoldne se zbero društva in odposlanstva pred „Narodnim domom“.

Ob polu 11. uri dopoldne odkorakajo društva in odposlanstva v določenem redu po Franc Jožefovi cesti in Prešernovih ulicah na slavnostni prostor, kjer

ob 11. uri dopoldne zapoje ljubljanska pevska društva pod vodstvom koncertnega vodje profesorja Mateja Hubada Ant. Nedvedovo kantato „Slava Prešernu“.

Po kantati govori član odbora dr. Ivan Tavčar slavnostni govor, nakar se odkrije spomenik.

Nato se vrste govori slovanskih odposlancev.

Končno prevzame po odboru pozvan, župan Ivan Hribar spomenik v last in varstvo mestne občine ljubljanske in pevska društva zapoje po Kamilu Mašku uglasbeno Prešernovo pesem „Strunam“.

Društva in korporacije odkorakajo potem v poklonstvenem pohodu mimo spomenika po Sv. Petra cesti, čez jubilejski most, po Kopitarjevih ulicah, Vodnikovem trgu mimo Vodnikovega spomenika, čez Mestni, Stari trg in Sv. Jakoba trg, po Trubarjevih ulicah, po Bregu čez Turjaški trg, po Gosposkih ulicah, po iztočni in severni strani Kongresnega trga, po Šelenburgovih ulicah, po Knaflovih ulicah mimo Valvazorjevega spomenika in po Bleiweissovi cesti pred „Narodni dom“.

Ob 7. uri zvečer: komersi v „Narodnem domu“, hotelu „Ilirija“, hotelu „Lloyd“ in v gostilnici „pri Novem svetu“.

V Ljubljani, meseca avgusta 1905.

Odbor za postavljenje Prešernovega spomenika.

Novičar.

Seja občinskega odbora na Jesenicah bo v nedeljo dne 27. t. m. ob 9. uri dopoldne pri občinskem uradu.

Volitve so pred durmi in bodo meseca novembra t. l. razpisane. Radi znane nemško-klerikalne zveze na Jesenicah skoro gotovo pade tretji razred v nemške roke, ako se Slovenci ne bodemo odločno postavili po robu. Slovenska stranka sme pač upati na zmago v drugem in prvem razredu, ako ne bode v volilno pravico častnih občanov zopet posegla kaka skrivnostna vladna nemškutarska roka, česar smo mi Slovenci že itak — navajeni. Hočemo videti!

Zadeva o častnih občanih je še tudi vedno nerešena. Kako mnenje naj dobimo o našem slavnem deželnem odboru? Ali nam sedi nemštvo res že povsod na vratu!

Nemška šola na Savi se prav pridno zida, da se bodo lahko v najkrajšem času vzgajali slovenski janičarji. Kaj pa bo s slovensko osemrazrednico? Ali nas misli vlada združena z Nemci celo na naši materinski zemlji požirati kar na debelo?! Sicer pa ni čuda, ker merodajni slovenski krogi spijo,

kadar bi morali braniti pravice narodove. Tužna nam majka!

Po neljubi pomoti smo zadnjič izpustili imena nekaterih gospic, ki so prijazno sodelovale pri sokolski slavnosti, in sicer gdč.: Cilka Klinarjeva, Ela Meschikova, Tilka Mencingerjeva in Minka Resmanova.

Nenadoma je odšel v Ameriko tukajšnji plesarski mojster J. Bricelj. Pred par dnevi bi bil moral iti na orožne vaje. Vzrok odhoda je — ker mu vojaška oblast ni dovolila odgoditev orožne vaje, za katero je prosil in — skrajna nepremišljenost, a ne more biti govora o kakem begu, ker je sin premožnih ljubljanskih staršev in bo trpel škodo le njegov oče. Toliko v pojasnilo, ker se širijo razne, popolnoma neosnovane govorice.

V cerkev gremo v nedeljo 27. t. m. na izrecno vabilo župnika g. Janeza Zabukovca, ki bo pridigal o Ricmanjih in jeseňiških antikristih, kakor smo čuli iz prižnice preteklo nedeljo. Povod temu je dala naša notica v „Jeseňiški Straži“ o Ricmanjih in neki citat nemškega filozofa Nietzscheja iz njegovega dela Antichrist. Opozorimo vsakogar, naj skrbno pazi, kaj se bo govorilo o Ricmanjih, ker bomo pozneje tudi mi o stvari natanko in nepristransko poročali. Pridigovalo se bo najbrže pri jutranji maši.

Novice iz Mojstrane. Mizarski mojster P. išče deset zidarjev za „malto nositi“ . . . Pogoj: „nemško pokoljenje“. — Srne in srnjaki se vedno gostejše zbirajo po njivah in travnikih ter delajo domačinom veliko škodo. Kje so pa lovci? — Na potu iz Mojstrane proti Dovjemu stoji tablica „Privatstrasse“. Ker Slovenci nismo primorani znati tuje jezike na domači zemlji, zatorej lahko vsak vozi brez skrbi po oni cesti, dokler se dvojezične tablice ne postavijo. — V tovarniškem skladišču zraven Save morajo ondotni delavci svojo potrebo opravljati v Savi, na prostem, tako da je že več tujcev osobito dam prišlo v veliko zadrego. Ali nima tovarna toliko, da bi svojim delavcem priskrabila pošteno stranišče in ali je to zdravju v korist??? Ako tam v Rajhu kaj jednacega trpé, mi Kranjci dosedaj tega nismo bili navajeni in tudi ne maramo se navaditi take nemške kulture. — Na več gostilnah beremo še vedno zraven gostilne nemški — „Gasthaus“. Opozarjamo dotične gostilničarje, naj bodo vendar malo ponosni sami naše in odstranijo „Gasthaus“. Tujci bodo ravno tako radi v gostilno zahajali in Vas bodo zraven spoštovali, med tem ko Vas sedaj zavoljo nemškega „Gasthaus“ morda zasmejujejo. Domačini-Slovenci, na dan!

Novice z Dovjega. Na novi slovenski šoli, katera bode kmalu dokončana, bere se samo nemški napis: „Bauunternehmer Tolazzi Lees Veldes—Laibach“. Ali ni to naravnost sramotno za slovensko občino? Slovenski denar — nemška mavha. Kje ste, možje, da zavrnete to sramotenje slovenskega naroda? — Kakor se govori, dobimo v kratkem na Dovje posebno kuhinjo, v kateri se bodo klobasice in jezički kuhali in prodajali. „Munderl“ se lahko abonira na „Gabelfrühstück“.

Imenitne razmere vladajo na našem kolodvoru. Neki železniški uslužbenec Krobath mrcvari slovenščino kakor mačka miš. Stranke prinašajo slovenske listine, ta za-

griznjeni „südmarkovec“ pa ostentativno izdaje nemške ter vse prestavlja na nemško. Čudimo se, da se upa taka nemškutarska ničla tako izzivajoče postopati na slovenski zemlji. Sploh pa je postal jeseniški kolo-dvor pravo pribežališče tukajšnjih hajlovcev ter bomo primorani o tej stvari še na drugem mestu odločneje govoriti.

Novi kolodvor se je odprl v petek 18. t. m. Vstop na peron bo dovoljen samo proti izkazu vstopnice za 20 h.

Starega Quercha naj bi drugi naši nemškutarji posnemali. Mož je bil včasih kaj srdit hajlovec, a danes je vendar uvidel, da pri nas za nemštvo ni pravih tal.

Vse častne naslove, ki sta si jih pridobila Zabukovec in Zabret v javnosti za svoje trudapolno delovanje, smo čitali v sobotnem „Slovencu“. Mi imamo le toliko pripomniti, da jima je nadel te lepe priimke, ki jih sicer v polni meri zaslužita, klerikalni nemškutar — Pongratz. S tem se toraj pogovorite o tej zadevi.

Napaden je bil pretekli teden neki delavec od dveh neznanih ljudi na potu med Hrušico in Dovjem, ki sta mu pobrala nekaj malega denarja. Delo v predoru gre h koncu in okrog Hrušice se tudi prikazujejo sumljive osebe, ki motijo javno varnost. Saj je bil že celo vlak parkrat v nevarnosti. Varsstvena oblastva bodo imela kmalu dovolj dela.

Ponesrečil se je 23. t. m. Franc Razinger z Jesenic v tovarni na Savi. Poškodovan je na roki in glavi. Roko mu bode najbrže treba odrezati.

Radovljiški dekan Novak je prišel v sredo 23. t. m. v naše župnišče, da se prepriča, če je resnica, kar smo mi pisali o ajmohtarski mladini v noticah „Sodoma in Gomora“. Nesramnost teh ljudi sega tako daleč, da so se predrznili vabiti nekatere Jeseničane v župnišče, kjer naj bi izpovedali, kar vedo o tej zadevi. Jeseničanom svetujemo, da vržejo drugikrat tistega na prav enostaven način na cesto, ki bo taka nesramna vabila donašal. Ali ne vedo, kje je Kranjska gora, da se sodnim potom operejo?! Gospod Zabukovec, ali res mislite, da so ljudje teko presneto neumni, da ne bi spoznali vaših komedij.

Strokovno delavsko društvo na Savi je čutilo na svojem zadnjem zborovanju potrebo znesti se tudi nad našim „Sokolom“. Mi se dosedaj za strokovno društvo nismo niti najmanj brigali, ker smo jedva vedeli, da nekje na Savi životari pod črnimi krili Zabukovčevimi. Veseli smo sicer, da je tamkaj zbran cvet največ izobraženjšega našega delavstva, a da je njih neumnost tako velika, da se upajo z delavskimi člani „Sokola“ le primerjati — tega še nismo vedeli. Tem inferiornim ljudem svetujemo, naj puste naše „Sokole“ enkrat za vselej na miru, ker mi se nismo še nikoli trudili pridobiti za svoja društva tako delavstvo, ki je po naukih Zabukovca in Zabreta že tako poneumnjeno, da sploh nima več moči trezno in samostojno misliti ter je tudi svojemu narodu popolnoma odtujeno.

Slovensko telovadno društvo „Sokol“ na Jesenicah vabi k izletu v Kranjsko goro in ž njim združeni javni telovadbi v nedeljo dne 3. septembra 1905. Vspored:

Ob 1 $\frac{1}{4}$ odhod z Jesenic na Hrušico; ob 2 $\frac{1}{2}$ prihod z vlakom v Kranjsko goro; ob 3 $\frac{1}{2}$ javna telovadba na vrtu g. Slavca. Prosta zabava. Rojaki! Kranjska gora nam je v našem boju vedno zvesto stala ob strani. pokažimo ji svojo zahvalnost in udeležimo se mnogobrojno izleta! Odbor.

Lepe slike o zadnjem sokolskem izletu je napravil fotograf g. Fr. Pavlin. Nekaj je izloženih pri g. Ambrožiču. Kdor si hoče omisliti kako sliko, si jo lahko naroči.

Dovški župnik, g. Aljaž se je minuli ponedeljek vrnil domov zdrav iz „Leoninuma“ v Ljubljani, kjer se je dlje časa zdravil. Dovžani in Mojstranci so ga zelo slovesno sprejeli. Gasilni društvi z Dovjega in Mojstrane z zastavo ter šolski otroci v belih oblekah so ga čakali ob prihodu. Šolska deklica ga je nagovorila in mu je podarila lep šopek. Vidno ginjen se je g. Aljaž zahvalil s solzami v očeh svojim župljanom, ki znajo ceniti svojega priljubljenega dušnega pastirja. So pa tudi upravičeni. Je pač velik razloček med njim in našim Zabukovcem.

Listnica uredništva.

Članek „Organizacija delavstva“ pride prihodnjič. Hvala!

Slavnim šolskim vodstvom

se priporoča tiskarna Iv. Pr. Lampret v Kranju, zlasti ob začetku šolskega leta. Izšel bo v tej tiskarni jako pripraven

„Učiteljski koledar“

ki obsega tudi imenik šol in učiteljstva, stalež in zapisnik. Istotam se dobe tudi po najnižjih cenah vse šolske tiskovine.

Na prodaj je

mlin

s 4 tečajji na Bledu.

Pojasnila daje Franc Gvek v Kurniku

Veliko izber otroških vozičkov

od 9 kron naprej, ročnih košaric, kovčkov in razno galanterijsko in špecerijsko blago po najnižjih cenah

104-5

priporoča

Magda Rant, Kranj, pod mestom št. 14.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-18

Postrežba točna. Cene nizke.

HOTEL „ILIRIJA“

16-33

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Šhajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenjski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

Mavricij
Smolej

urur na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov l. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah.

6-36

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-16

tvrdke N. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših
izkušnjah higienije sestavljena in večkrat
odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu
ter gospej Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-35

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokro-
nogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradcu, na Igu, na Dobrovi, v
Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem
(Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z
najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križ-
cem in zlato kolajno.

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Iv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jeseniške Straže“

Tiskovine za gg. trgovce in
obrtnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lepaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

**Vsakovrstna tiskarska
dela**

v vsakem obsegu po kolikor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani

„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Čišna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.